

ΕΛΛΗΝΙΚΟ
ΚΕΝΤΡΟ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ
ΜΕΛΕΤΩΝ
&
ΕΡΕΥΝΩΝ

ΕΚΕΜΕ WORKING PAPER SERIES

**«Αναδυόμενα Τραπεζικά Συστήματα:
Διερεύνηση των σχέσεων μεταξύ δημοκρατίας,
χρηματοπιστωτικής ρύθμισης και ανταγωνισμού
της τραπεζικής αγοράς».**

Δρ. Μαρία-Ελένη Κ. Αγοράκη
Τμήμα Δημόσιας Διοίκησης, Πάντειο Πανεπιστήμιο
&

Χρήστος Τριαντόπουλος
*Τμήμα Διεθνών και Ευρωπαϊκών Οικονομικών Σπουδών,
Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών*

WP - 02 / 2011

Δρ. Μαρία-Ελένη Κ. Αγοράκη - Σύντομο Βιογραφικό:

Η Μαρία-Ελένη Κ. Αγοράκη είναι επίκουρη καθηγήτρια στο Τμήμα Δημόσιας Διοίκησης, στο Πάντειο Πανεπιστήμιο (Ελλάδα). Αποφοίτησε από το Τμήμα Λογιστικής και Χρηματοοικονομικής του Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών το 2004. Κατέχει Διδακτορικό στη Λογιστική και Χρηματοοικονομική από το Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών και είναι κάτοχος μεταπτυχιακού τίτλου MSc στη Λογιστική και Χρηματοοικονομική από το Manchester Business School (Ηνωμένο Βασίλειο). Τα ερευνητικά της ενδιαφέροντα περιλαμβάνουν διάφορες πτυχές του χρηματοοικονομικού τομέα. Έχει δημοσιεύσει τη δουλειά της σε περιοδικά όπως στο Journal of Financial Stability και στο European Journal of Law and Economics.

Χρήστος Τριαντόπουλος - Σύντομο Βιογραφικό:

Ο Χρήστος Τριαντόπουλος κατέχει ΒΑ στα Οικονομικά (Τμήμα Οικονομικών Επιστημών, Πανεπιστήμιο Κρήτης) και ΜΑ στις Ευρωπαϊκές και Διεθνείς Σπουδές (Τμήμα Πολιτικής Επιστήμης και Δημόσιας Διοίκησης, Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών). Από το 2008, είναι υποψήφιος διδάκτορας στο Τμήμα Διεθνών και Ευρωπαϊκών Οικονομικών Σπουδών (Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών) και ο τίτλος της διατριβής του είναι «Οι χρηματοπιστωτικές αγορές στην ΕΕ και η ρύθμιση: Η πολιτική αντίληψη της οικονομίας». Από το 2007, είναι Επιστημονικός Συνεργάτης στο Εργαστήριο Ευρωπαϊκής Ενοποίησης και Πολιτικής (ΙΕΙΡ) και από το 2010 είναι, επίσης, Επιστημονικός Συνεργάτης στο Ελληνικό Κέντρο Ευρωπαϊκών Μελετών και Ερευνών (ΕΚΕΜΕ).

© Ευρωπαϊκό Κέντρο Ευρωπαϊκών Μελετών & Ερευνών 2011

Οι απόψεις που εκφράζονται στην παρούσα έκδοση,
δεν απηχούν κατ' ανάγκη τις απόψεις του ΕΚΕΜΕ.

Η ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΕΚΕΜΕ

Το Ελληνικό Κέντρο Ευρωπαϊκών Μελετών και Ερευνών (ΕΚΕΜΕ) ιδρύθηκε το 1980, όταν είχε μπει στην τελική ευθεία η ένταξη της Ελλάδας στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες. Επικρατούσε, τότε, ένα κλίμα γενικής αμφιβολίας και υπήρχε έντονο έλλειμμα πληροφόρησης στην ευρύτερη Ελληνική κοινή γνώμη σχετικά με την Ευρώπη, τις προσδοκίες και τα προβλήματα από την συμμετοχή σ' αυτήν.

Ένας πυρήνας από πανεπιστημιακούς, νομικούς της πράξης, οικονομολόγους και κοινωνικούς επιστήμονες, δημιούργησε το ΕΚΕΜΕ ως αστική μη-κερδοσκοπική εταιρεία για να φωτίσει πλευρές της συμμετοχής της Ελλάδας στην Ευρωπαϊκή ολοκλήρωση, με στοιχεία, με μελέτες, με ανάληψη ερευνητικών πρωτοβουλιών, διοργάνωση επιστημονικών συναντήσεων και συμμετοχή σε διευρωπαϊκά προγράμματα και δίκτυα.

Το ΕΚΕΜΕ δεν έχει πολιτική ή κρατική εξάρτηση, ούτε λαμβάνει σταθερή επιχορήγηση. Χρηματοδοτείται από εισφορές και από την συμμετοχή του σε προγράμματα και δράσεις – με εθνικούς ή κοινοτικούς πόρους – βασιζόμενο στην εθελοντική εργασία των μελών του. Είναι το ελληνικό μέλος της Trans-European Policy Studies Association (TEPSA).

<http://www.ekeme.gr>

Περίληψη

2^ο Κείμενο Εργασίας

Η χρηματοπιστωτική κρίση του 2008 δημιούργησε ένα πεδίο ενδιαφέρουσας ακαδημαϊκής συζήτησης αναφορικά με το κανονιστικό και εποπτικό πλαίσιο του χρηματοπιστωτικού συστήματος πριν το ξέσπασμα της κρίσης. Τα αναδυόμενα τραπεζικά συστήματα της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης αποτελούν μία μοναδική πολιτικοοικονομική περίπτωση για τη διερεύνηση της υπόθεσης και τις αιτιατές σχέσεις μεταξύ δομικών παραγόντων που αφορούν την εδραίωση και ανάπτυξη των κανονιστικών πλαισίων των χρηματοπιστωτικών συστημάτων. Το επίπεδο εκδημοκρατισμού και ο βαθμός ουσιαστικής προσήλωσης του πολιτικού καθεστώτος στη δημόσια ευημερία διαφέρει σημαντικά μεταξύ των Ευρωπαϊκών χωρών. Αυτή η διαφορά φαίνεται να επηρεάζει, αρχικά, το επίπεδο ποιότητα και καλής διακυβέρνησης των θεσμών του κανονιστικού και εποπτικού πλαισίου, και, εν συνεχεία, την ικανότητα του κανονιστικού πλαισίου να ανταποκριθεί στους τρεις βασικούς κανονιστικούς στόχους. Συνεπώς, το εν λόγω κείμενο εργασίας επιχειρεί να διερευνήσει τους δεσμούς και τις σχέσεις μεταξύ δημοκρατίας, χρηματοπιστωτικής ρύθμισης και ανταγωνισμού της τραπεζικής αγοράς.